

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Με στίχους προφητεύω,
γελῶ καὶ χορορεύω

Ποιὸς εἶδε, ποιὸς ἀπάντησε δεσπότη δίχως μίτρα,
ποιὸς εἶδε παραδόγαμο με δίχως προζενήτρα,
ποιὸς εἶδε κόκκινο δοντρί καὶ πράσινο χαλάραι
ποιὸς εἶδε γένεια σὲ σπανὸ, μαλλιά σὲ κατσιδιάρη,
ποιὸς εἶδε χήρους φρόνιμους καὶ ἀφίλητες χηράδες
ποιὸς εἶδε νᾶχουμ' ἐκλογές καὶ τίποτσι παράδες !

Ποιὸς εἶδε κουβαρᾶ ποτέ, κανένα Δελλαπόρτα,
καὶ Καστρινέλιο μυαλὸ ποῦ νὰ μὴν ἔχη βόρτα,
ποιὸς εἶδε κάπαρι ψηλὴ νὰ βγείη στὴ 'Ρουσαία,
Λουβέρδο δίχως φέουδα καὶ δίχως φαντασία,
ποιὸς εἶδε πᾶ ντὲ πατι νέρ ἀπὸ Καμιναράδες,
ποιὸς εἶδε νᾶχουμ' ἐκλογές καὶ τίποτσι παράδες !

Ποιὸς εἶδε τὰ Χριστόγεννα, Μαγιάτικο λουλουδι,
ποιὸς εἶδε γάμο στὰ Σπαρτιά χωρὶς τὸν Πεταλούδη,
ποιὸς εἶδε ζωντανὸ κορμὶ στὸ Δράπανο χωσμένο,
γεροντοκόρης μάγουλο νὰ μὴν εἶναι φτιασμένο,
ποιὸς εἶδε τὴ σαρακοστὴ στὸ δρόμο μασκαράδες,
ποιὸς εἶδε νᾶχουμ' ἐκλογές καὶ τίποτσι παράδες !

Ποιὸς εἶδε τὰ μεσάνυχτα φανάρι ἀναμένο,
καὶ στῆς ἀπάνου γειτονιές, καντοῦνι σαρωμένο,
ποιὸς εἶδε τὸ φθινόπωρο σὲ κούτσουρα μπομπουκι,
καρὰ δίχως ἄρμενα, Κοτᾶ χωρὶς τσιμποῦκι,
ποιὸς εἶδε πλοῦτο σὲ σφοῦς καὶ σὲ καλαμαράδες,
ποιὸς εἶδε νᾶχουμ' ἐκλογές καὶ τίποτσι παράδες !

Ποιὸς εἶδ' εἰσπράκτωρα βωμὴ, χωρὶς κοιλιὰ μεγάλη,
ντουγάνα δίχως κάγκελα καὶ δίχως Μονογάλη,
ποιὸς εἶδε ξεκουρούπωτο τῆς νομπιλτᾶς κορίτσι,
καὶ θέατρον "ὁ Κέφαλος", με δίχως τὰν 'Ενρίτση,
ποιὸς εἶδε νὰ βαροῦν βιολί, γαϊδούρι καὶ φοράδες,
ποιὸς εἶδε νᾶχουμ' ἐκλογές καὶ τίποτσι παράδες !

Ποιὸς εἶδε ποιὸς ἀπάντησε κηδεῖα σὲ καντοῦνι,
με δίχως σταυρομάναλα καὶ Σταῦρο Μακαρόνη,
ποιὸς εἶδε διάβασμα νεκροῦ, ἢ καὶ πανηγυράκι,
ὅπου νὰ μὴν ἐτέλειωσε με λόγο Σωτηράκη
ποιὸς εἶδε ν' ἀρνηθοῦν φαί, ποτέ τους οἱ παππάδες,
ποιὸς εἶδε νᾶχουμ' ἐκλογές καὶ τίποτσι παράδες !

Νὰ ἡ ὥρα πλησιάζει,
νὰ ἡ ὥρα προχωρεῖ,
μὰ τὸ χάρτινο χαλάζι,
δὲν τ' ἀκούω νὰ βαρῇ.

Δὲν τὸ βλέπω τὸ χαλάζι,
κι' ἡ χλεμπάριζα μοῦ φωνάζει,
"Ἄν δὲν εἶναι ζαχαράτο,
τὸ φτωχὸ τὸ Βινιεράτο !

"Ἄν δὲν εἶναι μπαμπουρλές
νᾶχαμ' ἐκλογές πολλές !
ἂν ἡ μπομπονιέρα λείπει,
καληνύχτα σου σὺν τῇ Πίπῃ !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.ΣΥ.ΥΙ.Φ3.0017

Κι' ἂν δὲ βγάλουνε βαντιέρα,
νὰ μπουκώσῃ κάθε ψῆφος,
ταρλαμπούμ και ταρλαντιέρα,
ὅπως ἔγραφε τὸ Ξιφος!

Ποῦν οἱ χρόνοι κι' οἱ καιροί,
ποῦν ἐκεῖνα τὰ μεμέντα,
ποῦ βαντιέρα φρουτερή
μὲ χιλιάδες τραταμέντα,
ἀπὸ μ'πρός μας ἐπερνοῦσε
καὶ λακκὲς τὴν ἐξαίτουσε

μὲ κολάρους, μὲ κολέτα και μὲ σπέντσερι σκιστό,
δίχως οὔτε νᾶν ἀνάγκη νᾶν τοῦ πῆς "εὐχαριστῶ.,"

Ποῦν ἐκεῖνα, ποῦνε τᾶλλα,
ποῦν τὸ μέλι και τὸ γάλα,
ποῦ τὸ βλέπαμ' ἀφ' τοὺς τοίχους ἀκατάπαυστα νὰ ῥέη,
κι' ἐδουζέναμε σὰν τόσοι ἀνεχόρταγοι κοραῖοι;
Τώρα πῶς νὰ μὴ στεναῖζῃ κάθε νῆς και γεροντάκι,
πῶς συνήθησε σ' ἐκεῖνο τ' ἀλησμόνητο φουντάκι;

Πέταξ' ὁ καιρὸς ἐκεῖνος
σὰν τὸ γλήγωρο πουλί,
κι' ὁ ἀφέντης μας ὁ φίνος
μὲ τὸ ἓνα τὸ γυιαλί,

στὸ σοφᾶ του ξαπλωμένος και λουσαῖδος σὰν τὴ κοῦκλα,
καρτερεῖ και περιμένει στὴν Ἀθῆνα... τὴν πανοῦκλα.

Και τὰ πλήθη τὰ πεινῶντα
καταριῶνται τὸν ἀπόντα
ποῦ σὲ φτώχεια πέλας,
μὴ παληόδαρκα μᾶς δίνει
και πιλότο μᾶς ἀφίνει,
ποιόνε;... τὸ Μενέλαο!
τ σὶ ὁ ἐ και δηλαδή,
τοῦ γραφεῖου τὸ παιδί!

Νὰ καταλάβω δὲν μπορῶ, 'Ρουμάνε τὸ σκοπόσου;
ἐγὼ στιμάω κι' ἐκτιμῶ τὸν ἀντιπρόσωπό σου,
κι' ἂν μὲ βαρεῖ τὸν ἔσταις βαλήγκι στ' Ἀργόστολι,
θὰ γᾶμαστε μ' ἐδαύτονε, ἀπάνου κατὸν ὅλοι
μ' ἂν ἀναζῶ, ἔρχεται νὰ σ' ἀντιπροσωπεύσῃ

ἔχουν μὲ λόγια μοναχὰ πληγὲς νὰ θεραπεύσῃ,
κι' ἂν εἶν ἀχαρτζιλίκωτος,
θὰ φύγῃ ξεμανίκωτος!

Κι' ἂν ἔρχετ' ὁ Μενέλαος μὲ τακουτ' βαλοῦτο,
ἄς εἶν ἡ ὥρα ἡ καλὴ κι' ἄγιο τὸ μινούτο,
μ' ἂν ἔρχεται ἀπένταρος στοὺς ἀναπαράδτες,
θενᾶναι σὰ Μενέλαος μέτα σὲ Τρωαδίτες!

Τὴν ἀφιζι τὴ μάθανε πολλοὶ τοῦ Μενελάου
και τὸν ἐτσιροκόλανε σὰ μυῖγες, λάου, λάου,
και τοῦπανε "Μενέλαε, ἡ ἐκλογὴ χωλαίνει,
παρ' ἄνοιχ' τὴ βαλήτζα σου και βγάλε τὴν 'Ελένη",
ὁ δὲ Κρασσᾶς, τοῦ κόμματιος προστάτης και κολέας
τοῦ λέει "βγάρτην ἄφοδα και γένομ' Ἀχιλλέας.,"

Κι' ὁ Μενέλαος σὰν εἶδε τί διάθεσις ὑπάρχει,
τσούπε "μὴν παρεξηγῆτε τὸ ταξειδι μου παιδιᾶ,
κι' ἦλθα γιὰ νὰ συντροφέψω τὸν καινόργιο σας Νομάρχη
κι' οὔτε μῶδωσαν 'Ελένη, κι' οὔτε μῶδωσαν κλειδιᾶ.
'Επὶ τέλους ὁ ἀφέντης, ἂν και στέκει στὰ δικά του
δὲν ἐπιθυμεῖ βεβαίως τὴ ζημία τοῦ Λουκάτου,
κι' ὅ,τι δύναται θὰ κάμῃ γιὰ τσεῦ φίλους γιὰ τὸ κόμμα,
ἀλλὰ μόνο μὲ τὸ στόμα!,,

'Αδικημένα μου παιδιᾶ κοντά μου μαζωχτήτε,
και κοπετὸν ἀρχίσετε και εἰς λυγμούς λυθῆτε.
Τὴ συφορὰ τὴν ἄξαφνη ποῦ 'φέτο μᾶς πλακώνει,
οὔτε και τὸ μεγάλο μας βουνὸ δὲν τὴ σηκώνει.

'Αδικημένα μου παιδιᾶ κρατεῖτε μου τὸ ἴσο!
Θρηνῶ τε και οἰδύρομαι ὁσάκις ἐννοήσω,
πῶς ἓναν ψῆφο μοναχὰ τὸ σύνταγμα μοῦ δίνει,
και ὥς κι' ἐκεῖνος ἀπούλητος ἐφέτο θὰ μοῦ μείνῃ!

Τὸ πᾶν ἐκάλυψε σιγῇ,
σκορδομυτιᾶ δὲν πέφτει
ἐτούτη δὲν εἶν' ἐκλογὴ,
εἶναι Μεγάλη Πέφτη!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΤΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

πὺπέρναγα τὴν ὥρα μου
τσακίνωντας λαστράνιχ ;

Ποῦν' τὰ τραγοῦδια π' ἀκουγα κι' ἐφεύγαν τὰ σεκλέτια ;
ποῦνε κι' ἐκεῖνα τὰ σοφὰ κι' ἀμίμητα παμφλέτια,

ποῦ ἡ κᾶρα τὰ πενσάριζε
τοῦ Τρίκαρδου τοῦ βλάμη,
κι' ἀλλὰ τὰ ριτοκάριζε
τοῦ Λούζη τὸ καλάμι ;

Μπαμπαχιά, μιλιὰ καμμία
δὲ γρικιέται κανενὸς,
μὲ μεγάλ' οἰκονομία
κουβεντιάξει κι' ὁ Φανός.

Ψιθυρίζουν Βινιεράτοι,
ψιθυρίζουν Λουκαταῖοι,
κι' ὅλους, ἕνα τοὺς ταράττει,
ποῦ θὰ πᾶν οἱ Μαρκεταῖοι.

Ψιθυρίζεις, ψιθυρέζεις,
σοῦ μιλω καὶ σιωπᾶς,
καὶ καθένας μουρμουρίζει,
σὲν ἀγράμματος παππᾶς.

Μὰ κι' ὁ γέρωσ ποῦ τὸν τρέμουν τῆς περούκας οἱ Λευῖται,
ποῦ νὰ εἶναι τί νὰ κάνη, ἄρᾳ γε μᾶς ἐνθυμεῖται ;

Πῶς νὰ κάθεται κλεισμένος
σὲν κλωσοῦρα στὴ φωλιὰ,
καὶ δὲ βγένει στολισμένος,
μ' ἀνθοστόλιστη ἐλγά ;

Πῶς δὲν πιάνει τὴ τρομπέτα τὴν ἀθάνατη ἐκείνη,
ποῦ ὁ Μπλέσας τὴν ἀκούει κι' ἀποκλάτου τὸν τσακίνει ;

Πῶς δὲν πιάνει τὸ κλωσίδι
τῇ καμπάνας τοῦ μαρκάτου,
ποῦ νὰ τρέξουνε γιὰ ξυδι,
ἢ σερβάντες τοῦ Λουκάτου ;

Μὴ φοβᾶσαι μπαρμπιτόνα
κι' ἂν χαλάξ. δὲ φανῇ,
μὰ τοῦ Κλάουρα τὸ γόνα
θὰ σηκώσουμε στεγνὴ.

Μ' ἂν στὸ τέλος ὁ συρόκος ἀρχινήσῃ νὰ θολώνῃ,
κι' ἂν ἀνοιζοῦν ξάφνου, ξάφνου, καταρράχτες οὐρανοῦ,
τότε βέβαια μὲ μίαν μᾶς τὴν πέρνει ἀπὸ τ' ἀλῶνι,
κι' οὔτε πιάνον ἢ μετάνοιες τοῦ παππᾶ τοῦ Καμπανοῦ !

Μ' ἂν βλέπεις ἄκρα σιωπῇ,
ποῦ φύλλο νὰ μὴ σιέται,
ρῶτα τὸν Πίπη νὰ σοῦ πῇ,
τί σίδερο μασιέται.

*Ρῶτα τὸν Πίπη νὰ σοῦ πῇ τὸ σύρμα πῶς δουλεύει,
καὶ πῶς ὁ πανσεβάσμιος Καμπίτσης τὰ βολεύει,
κι' ἂν οὔτε ἔχνος δούλεφτου δὲν βλέπεις νὰ κοιλιέται,
τὸ σπερματσέτο καίεται καὶ τὸ κερί χαλιέται.

Κι' ἀνοιζ' ὁ Πίπης τὸ σκολεῖδ
καὶ τρέχουν τὰ κοπέλια,
ἀλλὰ μὲ δίχως ρεμπελιῶ,
δίχως χαρὲς καὶ γέλοια,
γιατὶ σ' ἐτούτην τὴ χαρᾷ,
λείπει τὸ μπρίο τοῦ παρᾶ.

*Ανοιζ' ὁ Πίπης τὸ σκολεῖδ σ' ἀποκρυμμένο σπίτι,
σ' ἕνα καντοῦνι ποῦ περνᾷς μὲ βουλωμένη μύτη,
ἀνοιζ' ὁ Πίπης τὸ σκολεῖδ μὲ τὸ τουπέ πλουτάνου,
μὰ φαίνετ' ἡ μιζέρια πρὶν ἀναιβῆς ἀπάνου !

*Ανοιζ' ὁ Πίπης τὸ σκολεῖδ, τὸ κέντρον, τὸ σαλόνι,
καὶ κόσμος συμμαζώνεται ποῦ δὲ χωρεῖ βελόνι,
κι' ὁ Σκάρτος τὸ κρασί κερνᾷ,
καὶ τὰ γυιαλιὰ γιομίζει,
κι' ὁ Ἀμπας μακρυὰ περνᾷ,
κι' ἀκοῦς νὰ μουρμουρίζῃ.

Τὰ κιᾶσάσας μωρ' ἀδερφε τὰ βλέπω καὶ στουπίρω,
μ' ἀδὲ σᾶς φάω σᾶς σουπιᾶς νὰ μὴ μὲ ποῦνε Σπύρο !

Πές, πές τοῦ Πίπη χώρτα, καὶ μόμολες καμπόσες,
τοῦ Βινιεράτου μπάρτζολες καὶ ρίμες ἄλλες τόσες,
ἀγάλια, γάλια ἤρταμε, στῆς σελιδὸς τὸν πάτο,
κι' ὅσα μᾶς ἐξεφύγανε τὰ λέμε τὸ Σαββάτο.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΠΟΘΟΣ.

Μιάν άστατη ψυχή κι' άμαρτωλή,
 άφ' ότου σ' είδε εσένα, μαυροφόρα,
 ζητᾷ τήν κόλασί της κάθε ώρα,
 σάν τὸ γλυκὸ άπ' τὸ στόμα σου φιλή.
 Τὸν ᾄδη, πῶχες στῆθος, ν' άγκαλιάσῃ,
 καί μέσ' τὰ τάρταρά του νά φωλιάσῃ,
 νά βόσκη μέσ' τὴν πίσσα κολασμένη,
 κι' άθάνατη νά ζῇ καί δοξασμένη.
 Κι' ἔτσι τὸ πύρ της νᾶσαι τὸ αἰώνιο,
 κι' αὐτὴ ποὺ θᾶναι μέσα σου . . . δαίμονιο.

Φάλαττα

ΣΕ ΛΑΤΡΙΑ

Ἐσὺ ποῦ σὲ οὐράνιο ἐχύθηκες καλοῦπι,
 γιατί, ἀφοῦ ἐμάντεψες πῶς εἶναι τὸ κουνουπι,
 μοῦ στέρνεις πάλι, δεῦτερο μὲ τὴ μικρὴ μπιλιέτο
 καί λές πῶς εἶν ὁ κόρακας ; Ἄλλο δὲν ὑποθέτω,
 παρὰ πῶς θά σ' ἐτσίμπησε, μπεκρούδικο κουνουπι,
 καί βρίσκωντας τὸ αἷμα σου γλυκὸ σάν τὸ σουρεῦπι,
 τόσο πολὺ θά μέθυσε τὸ κακομοιριασμένο,
 πῶβγῃκ' ἀπὸ τὰ ὅρια κι' ἐλλάλλιε . . . καθησμένο !

ΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΜΑΣ

Κουνουπι.

Τὸ ἔλυσαν αἱ δεσποινίδες. Ἑλένη Σ. Ρ. Λουκάτου, Ματ-
 θίλδη Γαβριελάτου, Εὐανθία Σ. Λιβαθινοπούλου, Τερέζα Με-
 ταξᾶ, Μαριάνθη Γιαννουλάτου, Ἀθηνᾶ Φραγκισκάτου, Πηνε-
 λόπη Ἀλεξανδράτου, Σοφία Μενεγάτου, Εὐτυχία Ἀλιβιζά-
 του, Μαγδαληνὴ Γαβριελάτου, Μαρία Κομποθέρα, Ἀσπασία
 Ματσούκη.

Οἱ κ.κ. Παρασκευᾶς Ραζῆς (πρῶτος λύτης). Γ. Ευδιᾶς, Δ.
 Βαλλιανᾶτος, Δ. Μενάγιας, Γ. Κοντομήχαλος, Κ. Μεταξᾶς,
 Ε. Γιαννουλάτος, Ε. Βιγκλῆς, Δ. Βούρβαχης, Δ. Χαλιώτης,
 Ν. Κρητικός, Δ. Μαζαράκης, Γ. Μακρῆς, Σ. Ἀννίνος, Σ.
 Ματαγάλας, Α. Στεφανάκης, Φ. Μπτάκης, Γ. Μαρκᾶτος.

Τὰ ψευδώνυμα. Ὁ συμπαθητικὸς μηχανικὸς τοῦ quartier.
 — Σᾶς ἔλεγα, ὅτι δὲν θά καταχωρηθῇ τὸ ψευδώνυμόν σας . . .
 Νά μ' ἀκοῦτε ! — Ὁ σκύλος τοῦ Καρόδη γυρεύει νύφη — Ἐ-
 παραγγείλατε τὸν σκελετὸν τῶν γυαλιῶν σας εἰς τὸν Κλάου-
 ραν ; — Ζήτω ἡ 21 Αὐγούστου ὥρα 2 1)2 μεσημέρι. — Ἐπι-
 δεῖξατε τὴν γνωριμίαν μου διὰ νὰ μάθετε τὰ μυστικά τοῦ φί-
 λου μου ; — Ἀρτανιάν ! Πρέπει νὰ εἶσαι συνεπὴς εἰς τὰς συ-
 νεντεύξεις σου. — Ἡ μανία σου ἐναντίον τῶν ἀπαλλαγέντων.
 — Δεσποινίδες . . . ἡ Μοῦσα γνωρίζει καλῶς νὰ ἐκδικῆται (Φ).
 — Ἡ ἄσκη σωματώδης, τοῦ ναυτοῦ μὲ τὴ βάρκα. — Πόσους
 ἀγγέλους ἔχεις Βιδάτε ; — Τὰ χαράκια θά σὲ σπείλουνε στὸν

ἄδῃ ! . . . μόνε ! — Ἐχετε τὸν ἵππον μου ; Ὅχι ἔχω τὸν ξί-
 λινον ἵππον σας ! (Σᾶς συγχάριω διὰ τὴν προτοτυπίαν τοῦ ψευ-
 δωνύμου σας). — Σαλονίκ μπερντέ, Μπουκουβάλ Χανούμ.

Ἡ δεσποινὶς Ἀσπασία Α. Πρετεντέρη προτείνει εἰς λύσιν
 τὸ ἑξῆς αἰνίγμα.

Εἰς νερά πατῶ καί φέρω εἰς τοὺς ὤμους μου ἀνθρώπους,
 ἐν ὅμοις ἀραιρέσης τὸ μεσαῖον μου στοιχεῖον,
 σ' ὅλους δύνασαι νὰ μ' εὕρῃς τοὺς κατωκημένους τόπους,
 ἐπὶ γῆς νὰ παριτάνω, τοῦ Θεοῦ τὸ μεγαλεῖον.

Τὸ βραβεῖόν σας θά εἶναι " Ὁ μεσημβρινὸς ἀστὴρ „ μυθι-
 στορία τοῦ Ἰουλίου Βέρν.

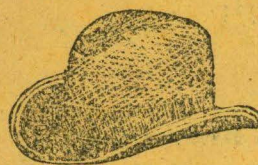
ΓΡΙΦΟΣ

Στῆς Λειβαθῶς τὸ γιορτινὸ σιργιάνι,
 σὲ βλέπω ποῦ πετᾶς σάν πεταλοῦδα
 ἀπλὸ παρθενικὸ φορεῖς φουστάνι,
 μὲ δίχως μπαμπαφίους καί βελοῦδα.
 Μὰ τί σάν εἰς' ἀπλὴ στό ντύσιμό σου,
 ποῦ σέρνεις Βασιλι-άδες στό λαιμό σου !

Ψ. Ω.

XXXXX

Ἡ ΔΑΜΑΣΚΗΝΗ, ἤρχισε νέον ὁρομολόγιον.
 Θά ταξειδεύῃ δηλαδὴ δις τῆς ἐβδομάδος διὰ Πειραιᾶ,
 τὴν Τρίτην καί τὴν Παρακευήν. Καί κατὰ μὲν τὸ
 ταξειδί τῆς Τρίτης, θά προσεγγίξῃ ὡς πάντοτε εἰς
 ὅλα τὰ σκαλώματα, κατὰ δὲ τὸ τῆς Παρασκευῆς,
 θά προσεγγίξῃ μόνον εἰς Ζάκυνθον, Κυλλήνην,
 Πάτρας καί Πειραιᾶ.

ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

Β. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗ

(Οἰκία Φλαγκίνη εἰς τὸ λιθόστρωτον)

Ἀφίχθησαν τὰ νουβωτέ καπέλα, σκληρὰ καί μα-
 λακά, γιὰ ὅλα τὰ γούστα, γιὰ ὅλες τῆς τσέπες.
 Πλουσία συλλογὴ, εἰδὼν διὰ τὰς κυρίας, πρωτοφα-
 νῆς γιὰ τὸ Ἀργοστόλι.

Ἐπίσης νεωτάτη καί ἀρίστη συλλογὴ λαιμοδε-
 τῶν καί ὅλα τὰ ἀνδρικὰ εἶδη.

Ἐφθάσαν καί τὰ κομψότατα στρατιωτικὰ καπέλα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΥΠΟΣ Α. Ε. ΟΝΤΟΣ Ν. Η. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΣ.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΥΡΙΟΥ